> Què senties quan veies que havies ajudat a algú que realment ho necessitava?
Ells també em van ajudar molt a mi, a conèixer el seu diferent estil de vida, i estava contenta que ells ho estiguessin encara més. És difícil dir-ho amb paraules. Veure que allò que estàs fent serveix d'alguna cosa, i a més a més la gent d'allà són molt agraïts i molt hospitalaris.

> Creus que es donen suficients diners per cobrir tot el que necessiten o encara queda molt per fer?
Crec que es necessiten més diners per tenir més recursos i poder desenvolupar més projectes educatius. Però penso que són capaços de molt amb pocs diners.

> Aquelles persones, malgrat que tinguin una vida precària, són felices?
Crec que sí. El somriure dels nens és el que més impacta, i més a mi. A l'Índia hi ha gent molt precària i gent molt rica. Les desigualtats es veuen molt, fins i tot en un sol poble. A les ciutats encara es nota més. Les cases no solen tenir mobles, com a molt algunes prestatgeries. Les parets eren plenes d'imatges de déus i els terres, molt decorats. Molts cops no tenien ni llits i dormien al terra amb estoretes sense cap problema. A més a més, els nens no tenien joguines i jugaven entre ells, molts cops imitant els adults. Un dia vaig anar a un ritual religiós, on penjaven els homes pels peus, cap per avall, i feien una cosa amb la boca. Doncs un dia em vaig trobar uns nens penjant-se així pels arbres imitant-ho.

> Aquesta experiència t'ha marcat molt? Per què?
Sí, veure un altre lloc completament diferent i una altra manera de viure, trenca la normalitat. Això no vol dir que sigui dolent. A més, perquè aquí tenim tant que de vegades ens oblidem de somriure i ser feliços.

> Penses que aquí la gent està poc conscienciada?
Penso que potser la gent sap que no és el mateix viure aquí que a diferents llocs de l'Índia, però no fan res per ajudar, hi ha una manca de solidaritat.

> Hi ha una bona educació? Hi ha oportunitats d'anar a la universitat?
Els pares ni es plantegen que els seus fills vagin a la universitat. Les noies molts cops deixen els estudis per ajudar a casa. A més, sovint l'escola i la feina són secundàries ja que les necessitats bàsiques poden fallar, com per exemple que la casa s'hagi d'arreglar per alguna tempesta.

> Què creus que podem fer nosaltres des d'aquí?
El projecte de l'Escola Thau és bo, ja que és una ajuda per a ells i és necessari. Fins i tot, si la fundació necessita voluntaris, s'hi pot col·laborar. Convé estar informat de com es viu allà i de què està passant, ser conscient que hi ha una desigualtat. És important aprendre molt d'ells.

> Ens pots explicar alguna experiència que et va impactar?
Un dia era al poble i vaig veure un senyor gran que va venir cap a mi i em va començar a parlar en anglès. Em va agafar la mà, em va mirar les línies i em va preguntar per què era allí. Recordo molt com em mirava amb uns ulls blaus impressionants.

> Creus que hi tornaràs? Per què?
Sí, perquè m'he quedat amb ganes de més. L'Índia és enorme i també m'agradaria anar a altres llocs per fer voluntariat.

> Si haguessis de definir aquesta experiència amb una paraula, quina seria?
Increïble, impressionant. Com he comentat abans, amb ganes de més, sobretot. Aquest viatge era un primer pas per descobrir i conèixer. Però s'ha de dir que les ciutats són molt brutes i hi ha molts bitxos.

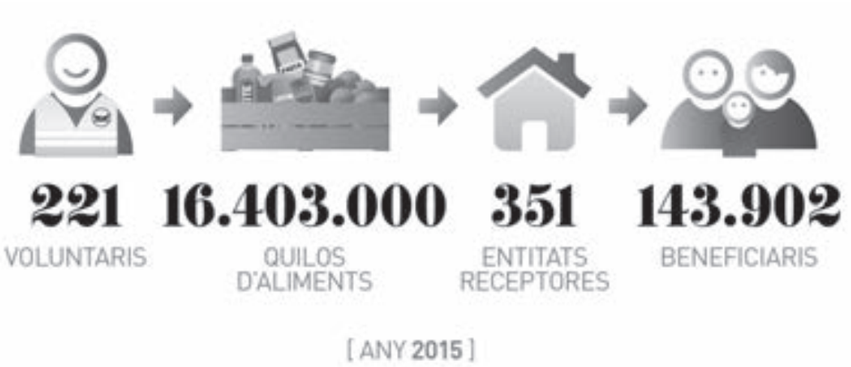
> Si l'escola no hagués proposat aquest projecte, creus que hi haguessis anat igualment?
Sí, ja venia de mi. Això crec, però s'ha de donar una visió crítica. Allà hi ha una realitat, i aquí una altra. Penso que sempre és bo donar-ho a conèixer.

> Que en treus del voluntariat?
Contradiccions. I que ajudar està molt bé. Conèixer què està passant t'aporta molt com a persona i als altres també. És un aprenentatge comú. Fer les coses per als altres i amb el cor té un valor molt important en aquesta societat.

Vincles

Què és el Banc dels Aliments?

Jordi Granyó
Equip de voluntaris escoles

El Banc dels Aliments de Barcelona és gestionat per una fundació privada benèfica independent, apolítica, aconfessional i sense ànim de lucre, l'objectiu principal de la qual és recuperar els excedents alimentaris i distribuir-los entre les entitats locals perquè els facin arribar a les persones necessitades.

QUÈ FA EL BANC DELS ALIMENTS?

1. **La lluita contra el malbaratament i la fam més propera:** Els aliments procedeixen bàsicament de la sobreproducció.

2. **La primacia de la gratuïtat:** Els aliments es reben i es distribueixen gratuïtament.

3. **La seguretat d'una distribució justa:** La distribució dels aliments es fa a través d'entitats benèfiques homologades, que per la seva relació directa amb les persones necessitades poden assegurar que els aliments arriben al seu destí.

4. **Coordinació i gestió gràcies a la participació de voluntaris.** Actualment comptem amb la valuosa col·laboració de més de 219 voluntaris.

COL·LABORACIÓ ICCIC- BANC DELS ALIMENTS

Quatre escoles de la Institució Cultural del CIC, escoles Thau de Barcelona i Sant Cugat, CIC Escola de Batxillerats i CIC Escola de Cicles Formatius, estan incloses en el Programa Escoles del Banc dels Aliments. Aquestes escoles organitzen periòdicament recaptes d'aliments, i voluntaris del Banc hi imparteixen xerrades de sensibilització sobre la pobresa alimentària i el malbaratament d'aliments.

www.bancdelsaliments.org

